

עת"א 33471/02/17 - אחמד מסרי, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 33471-02-17 מסרי נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	אחמד מסרי,
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

החלטה

העותר הגיש ביום 15/02/17 עתירה בה ביקש שביהמ"ש יורה למשיבים לאפשר לו לצאת לחופשה. בסעיף 8 לעתירה מצוין העותר כי הגיש עתירה קודמת שנדונה ביום 20/12/16. העתירה נדחתה לאחר דיון במעמד הצדדים.

העותר טוען כי בדיון הקודם נחסמה בפני העותר האפשרות להגיש בקשה לגילוי ראיה, כנימוק המצדיק הגשת עתירה נוספת באותו עניין.

המשיבה הגישה מצידה, בקשה למחיקת העתירה על הסף בטענה שהעותר השיג כבר על ההחלטה המנהלית שניתנה על ידי נציגת שב"ס, שאימצה ביום 28/08/16 את המלצת ועדת אסירי עולם. העניין נדון בעתירה הקודמת (עת"א 52897-09-16), בה העותר היה מיוצג, אשר הדיון בה נערך ביום 20/12/16. ביהמ"ש החליט לדחות את העתירה. העתירה הנוכחית זהה לעתירה הקודמת.

מאז ההחלטה, לא התקבלה החלטה מנהלית אחרת שאותה מבקש העותר לתקוף. לא חל כל שינוי נסיבות. טרם חלף פרק זמן משמעותי מאז העתירה הקודמת ועל כן, בסמכות ביהמ"ש לסלק את העתירה על הסף, מכוח הוראת סעיף 4(ג) לתקנות סדרי הדין (עתירות אסירים), התש"ם - 1980.

בתגובת העותר לבקשת המחיקה, הוא איננו טוען כי נושא העתירה שונה או שהעתירה מתייחסת להחלטה מנהלית אחרת. לטענתו, אף על פי כן, אין חובה על ביהמ"ש להורות על מחיקת העתירה.

העותר טוען כי חלה חובה על ב"כ המשיבה להוציא תעודת חיסיון על "המידע" שבמחלוקת, דבר שלא נעשה, על אף

שיש החלטה שיפוטית בעניין, ראוי לדון בסוגיה שבמחלוקת בשנית משיקולי צדק ובשל חשיבות העניין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור שבנסיבות המקרה התקיימו התנאים המפורטים בסעיף 4(ג) לתקנות, המצדיקים סילוק העתירה על הסף.

תקנה 4(ג) שהוספה במסגרת תיקון - ק"ת 7717 מיום 29/09/16 עמ' 2306 - תק' תשע"ו 2016 נועדה להתמודד עם הגידול הניכר בהיקף עתירות אסירים, ונוכח העובדה כי על פי התקנות, בטרם התיקון היתה חובה לקיים דיון בכל עתירה ועתירה, במעמד הצדדים, מבלי לתת את הדעת לשאלה האם יש מקום לדיון בעתירה גופה, או שמא יש עילה למחיקתה על הסף ללא דיון במעמד הצדדים.

הוספת התיקון נועדה לאפשר חלוקה שוויונית של הזמן השיפוטי לאסירים ולמנוע מצב של "עותרים סדרתיים" או פניות חוזרות ונשנות באותו עניין וניסיונות חוזרים לתקוף את אותה החלטה מנהלית.

הגשת עתירות שאין להן הצדקה עניינית, בפרקי זמן קצרים מעמיסה על בית המשפט וגורמת לדחיית הדיון בעניינם של אסירים אחרים, שעניינם לעיתים מהותי וחשוב, המצדיק התערבות שיפוטית.

במקרה כאן, אין מדובר בעתירה חדשה, אלא בקשה לשוב ולדון באותו עניין ובאותה החלטה מנהלית שאליה התייחסה ההחלטה השיפוטית, כאשר הנימוקים לעתירה הינם בעיקרם, נימוקים ערעוריים.

באשר ל"מעמד" "המידע" בעתירות אסיר ולסוגיית חשיפתו או גילוי של מידע זה, אפנה להחלטתי בעת"א 27064-10-16 **ביטון נ' שב"ס** (החלטה מיום 23/02/17).

ככל שהעותר יחפוץ לתקוף החלטה מנהלית חדשה, פתוחה הדרך בפניו.

אני מורה על סילוק העתירה על הסף.

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ז, 09 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.